

ser. Dem kan vi lære af og skal vi lære af, men vi skal selvfølgelig ikke tro, at sådanne undersøgelser måler kvaliteten af skolens hele virksomhed. Især læseundersøgelsen er klart utilfredsstillende for den danske folkeskole.

Socialdemokratiets ambition er, at vi skal blive bedre både i læsning og matematik, og der er da også allerede taget initiativer fra Undervisningsministeriets side, og der foregår allerede meget rundt om på skolerne for at styrke læseindlæringen i de første skoleår, og jeg tvivler ikke på, at det også vil give resultater.

Undersøgelser viser, at når de finske børn f.eks. klarer sig godt i læseprøven, er det, fordi børnene i Finland allerede ved skolestart er længere fremme end i Danmark i læseindlæringsprocessen, og hvis det forholder sig sådan, så må vi lære af disse finske erfaringer efter vor opfattelse. Der er intet i vejen for, at der mere struktureret foregår en begyndende begrebs- og sproglindlæring i førskolealderen, altså i børnehaven og selvfølgelig i børnehaveklassen. Jeg undrede mig i sin tid sådan helt personligt meget over, da vi indførte børnehaveklasserne, at de nærmest ikke måtte lære noget – som det dog kom til at lyde.

Kvalitet i folkeskolen er også et spørgsmål om, hvordan eleverne kommer videre efter folkeskolen. Omkring 25 pct. af en ungdomsårgang får ikke en kompetencegivende uddannelse. Det er flere end tidligere, der får en uddannelse, men det er for mange, der ikke får én i dagens Danmark. Vi har i Socialdemokratiet arbejdet med dette spørgsmål og fremlagt en række ideer til forbedring af mulighederne for de unge, så de kan få en uddannelse.

Vi har rejst spørgsmålet, om det 10. skoleår udnyttes optimalt for alle elever. For de elever, der ikke er klar til at fortsætte i en ungdomsuddannelse efter 9. klasse, mener vi, at det 10. skoleår kunne udnyttes bedre, hvis det for den enkelte elev blev muligt at designe 10. skoleår efter elevens behov og ønsker. Hvis det f.eks. kniber at påbegynde en faglig uddannelse eller en gymnasial uddannelse på grund af manglende kundskaber i visse fag, så er det selvfølgelig disse fag, eleven særligt skal lægge vægt på i det 10. skoleår.

Syv timer i matematik eller engelsk, hvis det er det, eleven har behov for, hvorfor ikke? Det forudsætter selvfølgelig, at der er et stort antal elever, så derfor vil det, hvis det skal være et tilbud til dem, være nødvendigt at samle 10.-klasse-eleverne i centre eller i ét center i kommunen.

Det, nogle elever kan klare på 9 år, må andre være 10 år om. Det synes jeg er en acceptabel løsnings.

Den nye folkeskolelov er en ambitiøs målsætning, og der er ingen tvivl om, at den stiller store krav til lærerne. Derfor er det også nødvendigt, at vi får en bedre læreruddannelse. Vi har i Socialdemokratiet fra første færd sagt, at der er behov for større faglig fordybelse og arbejdet med fagene altid bør ske med sigte på undervisningen i skolen.

Vi har også sagt, at læreruddannelsen skal indeholde almene lærer kvalifikationer, herunder personlighedsdannende og holdningsdannende elementer. Lærerne må bibringes et personligt forhold til de værdier, vort samfund bygger på, og de må have kendskab til vor kultur. Lærerne må have klargjort sig, hvilket menneskesyn og skolesyn der er folkeskolens. Der er en lang tradition for, at vor læreruddannelse indeholder sådanne almindelige elementer. Den tradition ønsker vi ikke at bryde, selv om vi vil styrke det faglige i læreruddannelsen.

For at udvikle kvalitet i folkeskolen er der behov for en stor efteruddannelsesindsats for de lærere, som allerede i dag fungerer i folkeskolen.

Vi kan heldigvis konstatere, at indsatsen er styrket ude omkring. Det er godt, men jeg tror, der kunne være behov for en kulegravning af efteruddannelsesområdet. Den finder jo i dag sted dels fra kommunernes side, dels fra amternes side og dels fra statens side på seminarierne og Lærerhøjskolen. Jeg tror, det kunne være nyttigt at se nøje på, hvordan vi kan tilrettelægge det på en bedre måde. Den debat vil vi i hvert fald gerne deltage i.

Der er for mig ingen tvivl om, at Lærerhøjskolen fortsat skal bestå, og de forhåbentlig midlertidige problemer med faget fysik må klares. Der er behov for den pædagogiske forskning samt forskning i og udvikling af skolens fag og det fagdidaktiske, og det er Lærerhøjskolens opgave først og fremmest – og også at tage sig af lærernes videreuddannelse.

Men selve efteruddannelsen kunne nok ske i et tættere samarbejde mellem seminarierne og Lærerhøjskolen. Jeg tror, at både læreruddannelsen og folkeskolerne kunne have store fordele ved, at seminarierne i større udstrækning blev efteruddannelsescentre for skolerne i det område, hvor de ligger. Herved kunne de få en stærkere og mere frugtbar tilknytning til skolerne. Vi har ikke i Socialdemokratiet lagt os fast på